

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษา มีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้น อันจะเป็นฐานสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางวิชาการ ภารกิจที่มีต่อการพัฒนาประเทศ และสังคม ทำให้สถาบันอุดมศึกษา จะต้องดำเนินการในทุกรูปแบบที่จะทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศได้อย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545:1-2) คุณภาพการศึกษา (Quality of Education) ถือเป็นความสำเร็จของสถาบันการศึกษา โดยการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ให้นักศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้มาตรฐานทางวิชาการ (อัจฉรา วัฒนาณรงค์. 2539: 7) และทบวงมหาวิทยาลัยได้ระบุว่าคุณภาพการอุดมศึกษา (Quality of Higher Education) วัดได้จากลักษณะของโครงการศึกษา หลักสูตร รายวิชาหัวข้อการสอนที่ออกแบบ และการนำไปปฏิบัติ สามารถวัดผลได้ดีมากน้อยเพียงใด หลักสูตร จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งในคุณภาพการศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2539: 1) ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพดังกล่าวองค์ประกอบที่สำคัญในการผลิตบัณฑิต คือหลักสูตรซึ่งเป็นมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย (สงบ ลักษณะ.2533: 29-32) เป็นเครื่องกำหนดกรอบแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเปรียบได้กับแผนที่หรือเข็มทิศที่จะนำทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุผล หลักสูตรที่ดีมีความเหมาะสมทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และในมาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 24-25)

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนแผนแม่บทที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลประสบการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคล (Schaffazick and Hampoon. 1975 :1) หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะถ้าปราศจากหลักสูตรการศึกษาก็จะดำเนินไปไม่ได้ ดังนั้นเมื่อมีการจัดการศึกษาก็จะต้องมีการจัดหลักสูตรควบคู่ไปเสมอ เพื่อเป็นแนวทางให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 28 โดยมีสาระสำคัญคือ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะดังกล่าวแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 16)

ในการดำเนินการด้านหลักสูตรนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีข้อกำหนดว่าให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และให้แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2549: 17) และมีการประเมิน เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่าง

ต่อเนื่องทุก 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ในด้านวิทยาการสาขาต่าง ๆ และเทคโนโลยีได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว หลักสูตรจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องทำให้เป็นระบบ โดยเริ่มจากการประเมินหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันว่ามีข้อดีหรือข้อบกพร่องประการใดบ้าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม ทั้งด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล ตลอดจนการบริหารหลักสูตร ซึ่งโดยปกติแล้วหลักสูตร จะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีอยู่เสมอ ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรนั้นจะกระทำได้นั้นต้องมีการประเมินหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่ต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินนำมาพิจารณาและสรุปว่าคุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพได้ตามความมุ่งหมายที่วางไว้ หรือต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาบรรลุตามความมุ่งหมายของหลักสูตร(วิชัย วงษ์ใหญ่, 2525: 203) ดังนั้นการที่จะสามารถทราบได้ว่า หลักสูตรอะไร หลักสูตรใด สาขาใด มีปัญหาหรือประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนและบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด ผู้รับผิดชอบและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรนั้น ๆ ควรทำการประเมินหลักสูตรนั้นเป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อตัดสินใจการวางโครงสร้างของหลักสูตร รูปแบบของระบบหลักสูตร การบริหารงานและการสอนตามหลักสูตร ให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อวัดประสิทธิผลของผลผลิต(ศิษษา แจมมณี, 2537: 53) หลักสูตรซึ่งเป็นแม่บทของการเรียนการสอน จึงมีความสำคัญ และจะต้องมีการประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี

การวิจัยประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่า หลักสูตรต่างๆ ได้ดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบมีตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการประเมินผลลัพท์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นในการผลิตบัณฑิต การวิจัยประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการในการพิจารณากำหนดคุณค่า หรือระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้น เริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ การระบุมมาตรฐานสำหรับวัดความสำเร็จ การพิจารณาและอธิบายถึงระดับความสำเร็จและการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร และเป็นการดูประสิทธิผลและศึกษาประสิทธิภาพในการทำงานด้วย ดังนั้น การวิจัยประเมินหลักสูตรจึงเป็นการวิจัยประเมินหลักสูตรทั้งระบบ และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการบริหารหลักสูตรในด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

จากการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และได้มีการนำหลักสูตรไปใช้โดยมีการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตลอดระยะเวลา 5 ปีมาแล้ว มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นบัณฑิตทำงานให้กับสังคมแล้ว 1 รุ่น แต่ยังไม่มีการประเมินหลักสูตรที่เป็นระเบียบแบบแผน จึงยังไม่ทราบว่าหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์นี้มีสภาพอย่างไรและมีความเหมาะสมเพียงใด การบริหารจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่เพียงใด ตลอดจนมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการใช้หลักสูตรหรือไม่ อย่างไร ซึ่งข้อสงสัยดังกล่าวไม่สามารถตอบได้หากใช้เพียงประสบการณ์หรือความรู้สึกเพียงอย่างเดียวแต่ต้องใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ถูกต้องแม่นยำที่ได้มาด้วยวิธีการวิจัยเชิงประเมิน ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเชิงคุณค่าสำหรับผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจด้วยความมั่นใจต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การบริหารจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีความตระหนักต่อบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ เมื่อได้จัดทำหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และบริหารจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้แล้ว จึงเห็นสมควรที่จะประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ โดยคาดหวังว่าการประเมินครั้งนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลผลการประเมินที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งการบริหารจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อประเมินองค์ประกอบเบื้องต้น ของหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา และทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการของหลักสูตร
2. เพื่อประเมินสภาพการดำเนินการใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการใช้หลักสูตร
3. เพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของผู้เรียน

4. เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ในด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน และ คุณลักษณะของบัณฑิต

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จะสะท้อนให้เห็นภาพของหลักสูตร และการเรียนการสอน หลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครทั้งระบบ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การบริหารจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร การบริหารจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับหลักสูตรหมวดวิชาอื่นหรือหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ หรือ หลักสูตรการศึกษาระดับอื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การบริหารจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. สิ่งที่มีมุ่งประเมิน การประเมินครั้งนี้มุ่งศึกษาหรือประเมินใน 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1.1 องค์ประกอบเบื้องต้นของหลักสูตร ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา และทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการใช้หลักสูตร

1.2 สภาพการดำเนินการใช้หลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยการบริหารจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการใช้หลักสูตร

1.3 พฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่ได้รับของนักศึกษาและบัณฑิตของหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ผลการเรียนรู้ที่ได้รับของนักศึกษาและบัณฑิต และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน

2. ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาตามหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ นักศึกษาทุกชั้นปีของหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ บัณฑิตที่จบการศึกษาในสาขาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และผู้ใช้หรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์

3. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม พ.ศ. 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการประเมินครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้ให้ความหมายของ คำศัพท์ที่สำคัญที่ใช้ในการประเมิน ดังนี้

หลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ (หลักสูตร 4 ปี) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พ.ศ. 2549

การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการแสวงหาข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการ ตัดสินคุณค่าและตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร การบริหารจัดการเรียน การสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในที่นี้มุ่งประเมิน ในด้านองค์ประกอบเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร สภาพการดำเนินการใช้หลักสูตร และสัมฤทธิ์ผล ของหลักสูตร

องค์ประกอบเบื้องต้นของหลักสูตร หมายถึง วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา และทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการใช้ หลักสูตร

สภาพการดำเนินการใช้หลักสูตร หมายถึง ลักษณะของการดำเนินการใช้หลักสูตรที่เป็น จริงในปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัด และประเมินผลการเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการใช้หลักสูตร

สัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร หมายถึง ผลที่เกิดขึ้น หรือผลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการใช้ หลักสูตร ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่ได้รับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการ เรียนการสอน

ผลการเรียนรู้ที่ได้รับ หมายถึง ผลที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ ในด้านความรู้ ทักษะ และการประยุกต์ใช้ความรู้ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ที่ไม่ใช่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินผล การเรียนรู้ตามการรับรู้ของ นักศึกษาและข้อมูลจากการสนทนากลุ่มนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลการสอบปลายภาคเรียนและระดับผล การเรียนของแต่ละรายวิชาในหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษา

ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อ พฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาและบัณฑิตที่มีต่อ พฤติกรรมจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน และความพึงพอใจของผู้ใช้หรือ ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น และข้อมูลจากการ สนทนากลุ่มนักศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง อาจารย์ที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ให้ปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาในหลักสูตรเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1/2549 จนถึงปัจจุบัน

ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างาน หรือเจ้าของกิจการ ขององค์กร บริษัท ห้างร้าน ที่บัณฑิตทำงานอยู่